

Міністерство освіти і науки України
Київський національний лінгвістичний університет
Кафедра германської і фіно-угорської філології

Курсова робота

на тему: Прикметник в сучасній англійській та українській мовах

Студентки групи Мла 03-20
факультету германської філології і перекладу
денної форми навчання
спеціальності 035 Філологія
Англійська мова і література,
друга іноземна мова, переклад
Войтко Дар'ї Романівни

Науковий керівник:
Доцент Шутова Марія Олександрівна

Національна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ЄКТС _____

Київ 2023

Ministry of Education and Science of Ukraine
Kyiv National Linguistic University
Department of Germanic and Fino-Ugrian Philology

Term Paper

Adjective in Modern English and Ukrainian

DARIA VOITKO

Group LLe 03-20

Germanic Philology and Translation Faculty

English language and literature,
the second foreign language, translation

Research Adviser

Assoc. Prof.

DrSc (Linguistics) Shutova M.O.

Kyiv 2023

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1	6
ПРИКМЕТНИК ЯК ЧАСТИНА МОВИ.....	6
1.1. Визначення поняття прикметника в англійській та українській мовах	6
1.2. Класифікація прикметників за різними ознаками (за значенням, за формою, за ступенем порівняння).....	6
1.3. Синтаксичні функції прикметників в англійській та українській мовах.	9
1.4. Морфологічна будова прикметника в англійській та українській мовах.	10
Висновки до РОЗДІЛУ 1	12
РОЗДІЛ 2	12
ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ВЖИВАННЯ ПРИКМЕТНИКА В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	12
2.1. Особливості вживання прикметників в різних контекстах.	12
2.2. Ступені порівняння прикметників в англійській та українській мовах	14
2.3. Морфологічні та синтаксичні особливості прикметника в англійській та українській мовах.....	16
Висновки до РОЗДІЛУ 2	18
ВИСНОВКИ.....	19
РЕЗЮМЕ	20
RESUMÉ.....	21
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	22

ВСТУП

Актуальність теми. На сьогоднішній день вивчення мови є надзвичайно важливим і актуальним завданням в суспільстві. Знання мови дозволяє ефективно комунікувати з людьми з інших країн, подорожувати, займатися бізнесом та отримувати нові знання.

Прикметник є одним з найбільш вживаних частин мови в англійській і українській мовах і має велике значення для забезпечення точності та експресивності в мовленні. Розуміння властивостей та вживання прикметників є необхідним для ефективної комунікації в сучасному світі. Крім того, зміни в семантиці та граматиці прикметників в англійській та українській мовах з часом стають все більш помітними, що вимагає наукового аналізу та дослідження. Вивчення прикметників в англійській та українській мовах може сприяти кращому розумінню різних аспектів цих мов, таких як синтаксис, семантика, морфологія та лексика. Порівняння вживання прикметників в цих мовах може допомогти виявити спільні риси та відмінності між ними, а також принципи їх вживання в різних контекстах.

Крім того, знання прикметників є особливо важливим для людей, які вивчають англійську та українську мови як іноземні, оскільки вони допомагають розширити словниковий запас та вживати мову більш ефективно. Дослідження прикметника в сучасних мовах може також допомогти в розумінні культурних особливостей мов та їх відмінностей. Наприклад, порівняння вживання прикметників в англійській та українській мовах може допомогти виявити культурні відмінності та особливості у сприйнятті світу та вираженні емоцій.

Метою курсової роботи є дослідження прикметника в сучасній англійській та українській мовах з метою визначення особливостей їх вживання та класифікації за різними ознаками. Зокрема, робота спрямована на аналіз синтаксичних та морфологічних особливостей прикметника, а також порівняльний аналіз їх вживання в різних контекстах та ступені порівняння в англійській та українській мовах.

Для досягнення даної мети сформульовано наступні завдання:

- описати поняття прикметника в англійській та українській мовах;
- провести класифікацію прикметників за різними ознаками (за значенням, за формою, за ступенем порівняння);
- вивчити синтаксичні особливості вживання прикметників в англійській та українській мовах;
- дослідити морфологічну будову прикметника в англійській та українській мовах;
- проаналізувати особливості вживання прикметників в різних контекстах та порівняти їх вживання в англійській та українській мовах;
- вивчити ступені порівняння прикметників в англійській та українській мовах.

Об'єктом дослідження курсової роботи є прикметник як частина мови сучасній англійській та українській мовах.

Предметом дослідження є особливості вживання та функціонування прикметників в сучасній англійській та українській мовах, зокрема їх класифікація за різними ознаками, морфологічна будова, ступені порівняння та синтаксичні особливості.

Інформаційною базою написання роботи стали навчальні матеріали та підручники з граматики англійської та української мов.

Курсова робота складається з вступу, двох розділів, висновків та списку використаних джерел.

Загальний обсяг роботи становить 22 сторінки друкованого тексту. Список використаних джерел включає 18 найменувань.

РОЗДІЛ 1

ПРИКМЕТНИК ЯК ЧАСТИНА МОВИ

1.1. Визначення поняття прикметника в англійській та українській мовах

Прикметник (an adjective) - це самостійна частина мови, яка вказує на ознаку предмета чи явища і відповідає на питання «який?, яка? , які?, яке?» . У англійській та українській мовах прикметник виконує подібні функції, але має деякі відмінності відносно своєї форми та вживання (Плющ, 2005).

У англійській мові, прикметники зазвичай стоять перед іменниками і вказують на їхні ознаки, наприклад, "a blue car" (синій автомобіль) або "an intelligent student" (розумний студент). Прикметники в англійській мові можуть також вживатись в ролі присудкових іменників, наприклад, "The patient is healthy" (Пацієнт здоровий).

Українська мова також використовує прикметники для опису ознак іменників, але вони можуть стояти перед та після іменників, наприклад, "чорний кіт" або "кіт чорний". Українські прикметники також можуть використовуватись як іменники у присудку, наприклад, "Він - талановитий" (He is talented).

Відмінності між англійськими та українськими прикметниками також проявляються у формі. В англійській мові форма прикметника зазвичай не змінюється, незалежно від роду або числа іменника, перед яким він стоїть, наприклад, "a blue car" і "blue cars". Українські прикметники, навпаки, змінюють свою форму залежно від роду та числа іменника, перед яким вони стоять, наприклад, "чорний кіт" та "чорні коти".

1.2. Класифікація прикметників за різними ознаками (за значенням, за формою, за ступенем порівняння)

Прикметники можуть бути класифіковані за різними ознаками, такими як значення, форма та ступінь порівняння як в українській, так і в англійській

мовах.

За значенням прикметники в англійській мові бувають якісні (Qualitative Adjectives) та відносні (Relative Adjectives). Якісні прикметники позначають “якість” предмету напряму: *short skirt* – *коротка спідниця*, *light color* – *світлий колір*. Якісні прикметники мають ступені порівняння; а також від них можна утворити відповідний абстрактний іменник: *warm* – *warmth*, *kind* – *kindness*, *soft* – *softness*. Відносні прикметники описують якість предмета через його відношення до матеріалу (*silken*, *wooden*), місця (*Italian*, *Asian*), часу (*daily*, *weekly*) та деяких дій (*rotatory*). У них відсутні ступені порівняння. Також часто в англійській мові в ролі відносних прикметників виступають іменники, які знаходяться перед іменником, до якого вони відносяться (*football match* – *футбольний матч*, *winter sports* – *зимові види спорту*). На відміну від української мови, в англійській мові відсутні присвійні прикметники - їх роль в реченні призначається іменникам, які у присвійному відмінку: *Adams's dog* – *собака Адама*, *mother's day* – *день матері*, *Sky's present* – *подарунок Скай* (Олійник, Шинкарук, Гребницький, 2006).

За своєю будовою розрізняють три види прикметників: прості (Simple Adjectives), похідні (Derived Adjectives) та складні (Compound Adjectives). Прості прикметники – це прикметники, які не мають ні префіксів, ні суфіксів. Вони є нерозкладні (*good*, *red*, *green*). Похідні прикметники – це прикметники, які мають похідні елементи, суфікси чи префікси або і те, і те (*beautiful*, *unimportant*, *hopeless*). Зазвичай використовуються такі суфікси: продуктивні (-less, -like, -ish, -ed), непродуктивні (-ful, -ible, -ant, -ent, -some, -ous, -en) та префікси: продуктивні (un-, pre-) та непродуктивні (in-, ir-, im-). Складні (або складені) прикметники – це прикметники, які побудовані з двох і більше коренів. Основні типи складних прикметників такі: 1) основа іменника + основа прикметника (*snow-white*), 2) основа іменника + основа частки (*smoke-dried*), 3) прикметникова основа + прикметникова основа (*deaf-mute*), 4) основа прикметника + основа іменника + суфікс -ed (*cold-hearted*), 5) основа іменника + основа іменника + суфікс -ed (*lynx-eyed*), 6) основа числівника + основа

іменника + суфікс *-ed* (*four-wheeled*), 7) основа прислівника + основа іменника + суфікс *-ed* (*over-peopled*) (Раєвська, 1976, с.90).

Прикметник в англійській мові має три ступені порівняння: звичайний (Positive Degree), вищий (Comparative Degree) та найвищий (Superlative Degree). Вищий ступінь означає вищий ступінь якості. *Наприклад: Nick is shorter than his brother.* Найвищий ступінь означає найвищий ступінь якості. *Наприклад: Nick is the shortest of his five brothers.* Прикметники утворюють ступені порівняння таким чином: 1) закінченням *-er, -est* (простий або синтетичний спосіб), 2) шляхом додавання *more* та *most* перед прикметником (складний спосіб). Однокореневі прикметники зазвичай утворюють вищі та найвищі ступені за першим способом, а багатоскладові прикметники за другим. Проте наступні багатоскладові прикметники, як правило, утворюють їх порівняльного та найвищого ступенів флексійного: 1. Двоскладові прикметники, які закінчуються на *-y, -ow, -er, -le*. Деякі прикметники утворюють ступені порівняння не за правилами, а мають свої певні форми. *Наприклад: good – better – the best, bad – worse – the worst, old – older/elder – the oldest/eldest.*

Щодо української мови, то за значенням прикметники бувають якісні, відносні та присвійні. Якісні прикметники виражають ознаки предмета, що можуть бути виявлятися більшою чи меншою мірою (*добрий, веселий, розумний, швидкий*). Найголовнішою граматичною ознакою якісних прикметників є їх здатність утворювати форми ступенів порівняння, як і в англійській мові. Відносні прикметники виражають ознаку предмета через відношення до іншого предмета, явища, дії або стану (*зроблене завдання, працьовита жінка*). Присвійні прикметники вказують на належність предмета комусь і відповідають на питання «чий? чия? чие?» (*її сумка, наш будинок, татова ідея*).

Прикметник в українській мові має також 3 ступені порівняння: звичайний, вищий та найвищий. Вищий ступінь порівняння вказує, що в одному предметі ознака виявлена більшою мірою, ніж в іншому. Може бути 2

способи утворення вищого ступеню: проста форма вищого ступеня порівняння (утворюється за допомогою суфіксів -іш, -ш: *добрий - добр-іш-ий*). Складена форма вищого ступеня порівняння утворюється за допомогою додавання до прикметника слів **більш, менш** (*яскравий — більш яскравий, розумний — більш розумний*). Найвищий ступінь порівняння вказує, що ознака виявляється найбільшою мірою. Проста форма найвищого ступеня порівняння утворюється за допомогою додавання до прикметника вищого ступеня префікса **най-**: (*гарний — найгарніший*). Складена форма найвищого ступеня порівняння утворюється за допомогою додавання до прикметника слів **найбільш, найменш**: *найбільш холодний*. Є якісні прикметники, які не можуть утворювати ступені порівняння (*сліпий, німий, маленький, білесенький*).

1.3. Синтаксичні функції прикметників в англійській та українській мовах.

Прикметники в англійській та українській мовах мають схожі синтаксичні функції, але деякі відмінності все ж таки є.

В англійській мові прикметники можуть виконувати функцію означення (attributive function) або присудка (predicative function). Прикметник у функції означення ставиться перед іменником, який він описує: "*a big house*" (*великий будинок*), "*a beautiful flower*" (*красива квітка*). Прикметник у функції присудка зазвичай ставиться після допоміжного дієслова "to be" або інших дієслів-зв'язок: "*The house is big*" (*Будинок великий*), "*The flower looks beautiful*" (*Квітка виглядає красиво*) (Biber, Johansson, Leech, Conrad, Finegan, 2006).

Українські прикметники також можуть виконувати функцію означення або присудка, але тут існує більше можливостей для зміни форми прикметників. В українській мові прикметники можуть стояти перед іменником, який вони описують: "*великий будинок*", "*красива квітка*", але також можуть стояти і після іменника зі словом "що" у фразі "іменник, що +

прикметник": *"будинок, що великий", "квітка, що красива"*.

Прикметники у функції присудка в українській мові зазвичай ставляться після допоміжного дієслова "бути" або інших дієслів - зв'язок: "Будинок великий", "Квітка красива". Також українські прикметники мають можливість зміни форми залежно від роду, числа та відмінка іменника, до якого вони відносяться. Наприклад, *"великий будинок"* (чоловічий рід, однина), *"велика квітка"* (жіночий рід, однина), *"великі будинки"* (множина). У англійській мові прикметники майже завжди залишаються в одній формі незалежно від роду, числа та відмінка іменника: *"a big house", "a big flower", "big houses", "big flowers"*.

1.4. Морфологічна будова прикметника в англійській та українській мовах.

В англійській та українській мовах прикметник має схожу морфологічну будову, але є деякі відмінності.

В англійській мові прикметники зазвичай стоять перед іменником, який вони характеризують. Наприклад, *"a beautiful house"* (красивий будинок) або *"a tall man"* (високий чоловік). Прикметник може бути односкладовим (*beautiful*) або багатоскладовим (*well-known*).

Українська мова також має прикметники односкладові та багатоскладові, але вони зазвичай стоять після іменника. Наприклад, "блакитні очі" або "високий будинок". При цьому, якщо прикметник стоїть перед іменником, то він набуває форми кратного залежно від роду та числа іменника. Наприклад, *"чорний кіт"* (чоловічий рід), *"чорна сукня"* (жіночий рід) або *"чорне хлопчисько"* (середній рід).

Прикметники в англійській мові зазвичай можуть бути описані за допомогою трьох форм: основної (*positive*), порівняльної або вищої (*comparative*) та найвищої (*superlative*). Початкова форма прикметників є базовою формою і використовується для опису рис або якостей предмета або людини. Наприклад: *"beautiful"* (красивий), *"strong"* (сильний), *"happy"*

(*щасливий*). Порівняльна або вища форма прикметників використовується для порівняння двох предметів або осіб. Ця форма може бути утворена за допомогою закінчень *-er* або за допомогою слова *"more"*. Наприклад: *"stronger"* (*сильніший*), *"more beautiful"* (*красивіший*), *"happier"* (*щасливіший*). Найвища форма прикметників використовується для порівняння трьох і більше предметів або осіб. Ця форма може бути утворена за допомогою закінчень *-est* або за допомогою слова *"most"*. Наприклад: *"strongest"* (*найсильніший*), *"most beautiful"* (*найкрасивіший*), *"happiest"* (*найщасливіший*).

Прикметники в українській мові мають відмінювання за родами, числами та відмінками. Українські прикметники можуть мати три роди: чоловічий та жіночий. Наприклад: *"красивий"* (*чоловічий рід*), *"красива"* (*жіночий рід*), *"красиве"* (*середній рід*).

Прикметники також відмінюються за числами: однина та множина. Наприклад: *"красивий"* (*однина*), *"красиві"* (*множина*).

В українській мові прикметники відмінюються за семи відмінками: називний, родовий, давальний, знахідний, орудний, місцевий та кличний. Називний відмінок відповідає на питання *"хто? що?"*, родовий - на питання *"кого? чого?"*, давальний - на питання *"кому? чому?"*, знахідний - на питання *"кого? що?"*, орудний - на питання *"ким? чим?"*, місцевий - на питання *"де? на якому місці?"*, кличний - використовується для звертання до предмета або особи. Наприклад, для прикметника *"красивий"* відмінювання може виглядати наступним чином:

Називний: красивий парк (хто? що?)

Родовий: красивого хлопця (кого? чого?)

Давальний: красивому хлопцеві (кому? чому?)

Знахідний: красивого хлопця (кого? що?)

Орудний: красивим хлопцем (ким? чим?)

Місцевий: на красивому хлопцеві (на кому? на чому?)

Кличний: красивий хлопче! (звертання до особи)

Висновки до РОЗДІЛУ 1

Підсумовуючи, прикметник - це частина мови, що вказує на ознаку предмета чи явища. У англійській та українській мовах він виконує подібні функції, але має деякі відмінності відносно своєї форми та вживання. Українські прикметники можуть стояти перед і після іменників, використовуватись як іменники у присудку та змінювати свою форму залежно від роду та числа іменника, перед яким вони стоять, що відрізняє їх від англійських прикметників. В англійській мові прикметники класифікуються за значенням на якісні та відносні, а в українській - на якісні, відносні та присвійні. Також варто зазначити, що в англійській мові відсутні присвійні прикметники, а їх роль в реченні призначається іменникам. Українські якісні прикметники також можуть утворювати форми ступенів порівняння, як і англійській.

Прикметники в англійській та українській мовах мають схожі синтаксичні функції, але є деякі відмінності. У англійській мові прикметники можуть виконувати функцію означення або присудка, і майже завжди залишаються в одній формі незалежно від роду, числа та відмінка іменника. Українські прикметники також можуть виконувати функцію означення або присудка, але тут є більше можливостей для зміни форми прикметників залежно від роду, числа та відмінка іменника, до якого вони відносяться.

РОЗДІЛ 2

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ВЖИВАННЯ ПРИКМЕТНИКА В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ

2.1. Особливості вживання прикметників в різних контекстах.

Прикметники є важливою частиною мови української та англійської мов, вони виконують функцію опису якостей та характеристик предметів та явищ. Однак, вживання прикметників у різних контекстах цих мов має певні відмінності, які слід враховувати при навчанні та використанні мови.

В українській мові:

1. Зміна прикметників за родами, числами та відмінками. Українські прикметники змінюються за родами (чоловічий, жіночий, середній), числами (однина, множина) та відмінками (називний, родовий, давальний, знахідний, орудний, місцевий, кличний). Наприклад, прикметник "гарний" може мати такі форми: гарний, гарна, гарне, гарні (за родами та числами), гарного, гарній, гарному, гарною, гарним, гарних (за відмінками).
2. Порядок слів в реченні. Українські прикметники можуть вживатися перед або після іменником. Наприклад, "біла квітка" та "квітка біла" - обидва варіанти є правильними.
3. Ступені порівняння. Українські прикметники можуть мати вищий та найвищий ступені порівняння. Формування вищого та найвищого ступенів залежить від закінчення прикметника та кількості складових звуків у слові. Наприклад, "гарний", "кращий", "найкращий".

В англійській мові:

1. Відсутність зміни прикметників за родами та відмінками. Англійські прикметники не змінюються за родами та відмінками. Однак, вони можуть змінюватися за числами (однина, множина) та ступенями порівняння. Наприклад, прикметник "good" має такі форми: good, better, best.
2. Порядок слів в реченні. Англійські прикметники зазвичай вживаються перед іменником, але існують винятки. Наприклад, "the man responsible" - прикметник "responsible" стоїть після іменника "man".
3. Ступені порівняння. Англійські прикметники мають три ступені порівняння: основний (good), вищий (better) та найвищий (best). Деякі прикметники утворюють вищий та найвищий ступені порівняння за допомогою слова "more" та "most". Наприклад, "beautiful", "more beautiful", "most beautiful".

Також варто зазначити, що прикметники використовуються для різноманітних цілей, таких як передача емоцій, створення образів і характеристик персонажів, а також передача атмосфери та настрою. Важливо вміти правильно використовувати прикметники в контексті, щоб досягти

потрібної ефективності мовлення. Наприклад: у поезії Лесі Українки прикметники використовуються для передачі емоцій та настроїв, а також для створення образів. Наприклад, у поезії "Лісова пісня" зустрічається прикметник "тихий", який передає спокій та тишу лісової діброви: "Тихий вітер в лозі шепоче / Та зірки на небі горять". А у трагедії Вільяма Шекспіра "Гамлет" прикметники використовуються для створення характеристик персонажів. Наприклад, у описі Гертруди вживається прикметник "ніжна", який передає її жіночність та слабкість: "Ніжна Гертруда, матір свою, / Звеліла зійти з трону відверту".

2.2. Ступені порівняння прикметників в англійській та українській мовах

Прикметники в англійській мові змінюються лише за ступенями порівняння. В англійській мові лише якісні прикметники мають основну форму (the positive degree), вищий ступінь порівняння (the comparative degree) і найвищий (the superlative degree). Форми вищого і найвищого ступенів порівняння прикметників можуть бути, так само як і в українській мові, простими і складеними. Прості форми ступенів порівняння утворюються додаванням до початкової форми прикметника закінчення *-er* у вищому і *-est* у найвищому ступені: *cool — cooler — the coolest* (крутий – крутіший – найкрутіший). Більшість односкладових прикметників і більшість двоскладових прикметників із закінченням *-y*, *-ow*, *-er* або приголосним + *-le*, з голосним наголосом на першому складі та слабким наголосом на другому, утворюють вищий і найвищий ступінь за допомогою додавання цих суфіксів.

Складені форми ступенів порівняння утворюються додаванням до основної форми прикметника слова *more* (більш) у вищому ступені і *most* (найбільш) — у найвищому: *beautiful – more beautiful - the most beautiful*.

Більшість односкладових прикметників і більшість двоскладових прикметників із закінченням *-y*, *-ow*, *-er* або приголосним + *-le*, з голосним наголосом на першому складі та слабким наголосом на другому, утворюють

свій порівняльний і чудовий відмінок за допомогою додавання суфіксів *-er* і *-est*. Усі інші прикметники, окрім перерахованих вище, формують свій вищий ступінь, використовуючи слово *більш*, а свій найвищий ступінь, використовуючи - *найбільш*.

Є деякі прикметники, які за своїм значенням взагалі не допускають порівняння, наприклад: *ідеальний, унікальний, повний, порожній, квадратний, круглий, дерев'яний, щоденний, верхній, основний, зовнішній, цілий, єдиний* та деякі інші.

Є схеми речень, у яких виражається порівняння:

а) порівняння рівності *as...as* (як ... як).

Наприклад: The girl was as beautiful as her mother. (Дівчина була гарна, як її мама.)

б) порівняння нерівності *not so ... as, not as ... as* (не так ... як).

Наприклад: John is not so tall as his brother. (Джон не такий високий, як його брат.)

в) порівняння неповноцінності *less ... than* (менше ... ніж).

Наприклад: She is less experienced than her colleague. (Вона менш досвідчена, ніж її колега.)

д) порівняння паралельного збільшення або зменшення (*the ... the, ...-er as*).

Наприклад: "The more you practice, the better you become" - "Чим більше ти практикуєшся, тим краще стаєш".

В українській мові є також три ступені порівняння: нульовий (або звичайний), вищий і найвищий.

«Звичайний ступінь має прикметникова словоформа, яка називає ознаку предмета в її звичайному, нормальному стані без порівняння зі станом тієї ж ознаки в іншому предметі або в інший час: *синій папір, ніжні руки*. Виражається він семантикою прикметника та формами роду, числа і відмінка: синім папером, ніжними руками. Це є початкова форма вияву ознаки, своєю семантикою та граматичною формою не відрізняється від звичайних словоформ, а отже, є ступенем не порівняння, а ступенем вияву ознаки»

(Горпинич, 2011).

Вищий ступінь порівняння - це форма прикметника, яка використовується для порівняння двох предметів за якоюсь якістю. Наприклад: *"Цей будинок більший, ніж той"*. У цьому випадку, слово "більший" порівнюється з іншим будинком, і слово "ніж" показує, що ми порівнюємо розмір цього будинку з розміром іншого.

Найвищий ступінь порівняння - це форма прикметника, яка використовується для того, щоб показати, що якась ознака виявляється найбільшою або найменшою мірою. Наприклад: *"Це найвищий будинок в місті"*. У цьому випадку, слово "найвищий" порівнюється з розміром інших будинків в місті, і слово "най" вказує на те, що цей будинок є найбільш високим з усіх.

У вищому та найвищому ступені порівняння прикметники мають дві форми, такі як проста та складена. Проста форма вищого ступеню утворюється за допомогою суфіксів - іш, - ш: (*менший, добріший*) , а найвища – за допомогою най - + вищий ступінь: (*найменший, найдобріший*). В свою чергу складена форма вищого ступеню утворюється за допомогою слова *більш (менш) : (більш дорогий, менш відомий)*, а найвищий – використовуючи *найбільш (найменш) : (найбільш високий, найменш відомий)* (Гладуш, 2019).

Також важливо, що деякі прикметники в англійській мові не можуть утворювати ступені порівняння, а саме ті ,які вже вказують на певну міру якості : *страшенний, малесенький* та ті, що вказують на безвимірну ознаку: *німий, сліпий, голодний, босий, лисий*.

2.3. Морфологічні та синтаксичні особливості прикметника в англійській та українській мовах.

Прикметник є одним з основних частин мови в англійській та українській мовах, який вказує на ознаку або якість іменника, який він описує. Проте, існують певні морфологічні та синтаксичні особливості, які

відрізняють прикметник в англійській та українській мовах.

Морфологічні особливості прикметника в англійській та українській мовах:

1. Форми прикметника.

У англійській мові прикметник має три форми - основну, вищу та найвищу. Наприклад: *good, better, the best*. Українська мова також має 3 форми прикметника. Наприклад: *хороший, кращий, найкращий*.

2. Суфікси та закінчення.

У англійській мові багато прикметників мають закінчення "-ed" або "-ing", що вказують на дієприслівник та стан прикметника. Наприклад: *bored, boring*. Українська мова також має прикметники з суфіксами та закінченнями. Одним з найпоширеніших суфіксів є "-ий", який додається до іменників та утворює прикметники, що описують якусь ознаку предмета. Наприклад, "*дім*" - "*домашній*", "*книга*" - "*книжковий*". Крім того, є багато інших суфіксів, які додаються до іменників та дієслів для утворення прикметників. Наприклад, суфікс "-ин" утворює прикметники від іменників, що позначають національність, наприклад "*український*", "*німецький*", "*китайський*". Суфікс "-ськ" використовується для утворення прикметників від назв географічних об'єктів, наприклад "*канадський*", "*бразильський*". Також українська мова має закінчення для утворення прикметників, наприклад "-овий", "-евий", "-євий". Наприклад, "*боротьба*" - "*боротьбовий*", "*громадянство*" - "*громадянський*", "*новина*" - "*новинний*".

Синтаксичні особливості прикметника в англійській та українській мовах:

1. Розташування прикметника в реченні

У англійській мові прикметник зазвичай стоїть перед іменником, який він описує. Наприклад: *a beautiful flower*. Українська мова також має схоже розташування прикметника, але вона дозволяє його використання в різних місцях речення, що робить його більш гнучким. Наприклад: *красива квітка, квітка красива*.

2. Функції прикметника в реченні.

Прикметник у реченні може виконувати різні функції в залежності від свого місця в реченні та контексту. Найчастіше прикметник використовується як означення (attribute) або присудок (predicate).

Означення - це частина речення, яка вказує на якусь ознаку або характеристику підмета або іменника. У цьому випадку прикметник служить додатковою інформацією, яка пояснює чи конкретизує іменник або підмет.

Наприклад: the blue sky (означення) - блакитне небо , а beautiful garden (означення) - красивий сад.

Присудок - це частина речення, яка виражає дію або стан підмета. У цьому випадку прикметник виступає як присудок і є головною частиною простого речення. Наприклад: the sky is blue (присудок) - небо блакитне, the garden looks beautiful (присудок) - сад виглядає красивим.

Висновки до РОЗДІЛУ 2

У розділі 2 було проведено порівняльний аналіз вживання прикметників в сучасній англійській та українській мовах. Було встановлено, що вживання прикметників у цих мовах має певні відмінності, які слід враховувати при навчанні та використанні мови. Однією з головних відмінностей вживання прикметників в англійській та українській мовах є розміщення прикметника у реченні по відношенню до іменника. Українські прикметники можуть розміщуватися як перед, так і після іменника, тоді як англійські прикметники завжди ставляться перед іменником.

Крім того, українські прикметники змінюються за родами, числами та відмінками, що може становити певну складність для навчання та використання мови. У свою чергу, англійські прикметники зазвичай не змінюються в залежності від роду та числа, що робить вживання прикметників у цій мові дещо спрощеним.

Отже, виявлено, що вживання прикметників у сучасній англійській та українській мовах має свої відмінності, які слід враховувати при вивченні

української та англійської мов.

ВИСНОВКИ

На завершення слід зазначити, що прикметник є дуже важливою частиною мови як у сучасній англійській, так і українській мовах. Використання прикметників допомагає збагачувати мовлення, деталізувати опис інформації, передавати настрій та емоції.

У сучасній англійській мові, прикметники часто використовуються для опису людей, речей, місць і подій, що дає можливість передати повну картину того, що відбувається. Українські прикметники також використовуються для передачі різних якостей та характеристик об'єктів та явищ.

В розділі I було проведено аналіз визначення прикметника, його класифікацію за різними ознаками, синтаксичні та морфологічні особливості вживання прикметників у різних контекстах. Було відзначено, що прикметники виконують різноманітні функції в мовленні: описують предмети, ознаки, стани тощо. Крім того, прикметники можуть бути використані в якості означення та присудка в реченні.

У розділі II було проведено порівняльний аналіз вживання прикметника в сучасній англійській та українській мовах. Було досліджено особливості вживання прикметників у різних контекстах, а також різні ступені порівняння прикметників в обох мовах. Детально розглянуто морфологічні та синтаксичні особливості прикметника в англійській та українській мовах.

Отже, на основі проведеного аналізу можна зробити висновок, що вживання прикметника в англійській та українській мовах має свої відмінності та особливості. Дослідження цих особливостей є важливим для поглибленого вивчення обох мов та ефективного використання прикметників у мовленні. Також, робота допомогла поглибити знання про граматичну структуру мови та її функціонування, що є важливим для кожного мовця.

РЕЗЮМЕ

Ця курсова робота присвячена дослідженню та порівнянню прикметника в сучасній українській та англійській мовах. Визначено, що прикметник - одна з найважливіших частин мови, що вказує на ознаку предмета чи явища. В роботі було проведено порівняльний аналіз українських та англійських прикметників, зокрема їхня класифікація, способи утворення, морфологічні та синтаксичні особливості.

Робота складається з двох основних розділів. У першому розділі розглядається теоретичний аспект прикметника в українській та англійській мовах. У другому розділі було проведено порівняльний аналіз вживання прикметників в українській та англійській мовах. Описуються відмінності та схожості у вживанні прикметників в цих мовах, а також їхні особливості.

Дослідження проводилося з використанням різноманітних джерел, включаючи академічну літературу. Результати роботи демонструють, що використання прикметників в українській та англійській мовах має як і спільні, так і відмінні особливості.

Отже, дана курсова робота дає можливість отримати глибше розуміння про прикметник та розкриває особливості його вживання в українській та англійській мовах. Результати дослідження можуть бути корисними для студентів, викладачів, перекладачів та лінгвістів, які цікавляться граматиною та синтаксисом української та англійської мов.

RESUMÉ

This term paper is devoted to the study and comparison of the adjective in modern Ukrainian and English languages. It was determined that the adjective is one of the most important parts of the language, which indicates a feature of an object or phenomenon. The work carried out a comparative analysis of Ukrainian and English adjectives, in particular their classification, methods of formation, morphological and syntactic features.

The work consists of two main parts. The first part examines the theoretical aspect of the adjective in the Ukrainian and English languages. In the second part, a comparative analysis of the use of adjectives in the Ukrainian and English languages was carried out. The differences and similarities in the use of adjectives in these languages, as well as their peculiarities, are described.

The research was conducted using a variety of sources, including academic literature. The results of the work demonstrate that the use of adjectives in the Ukrainian and English languages has both common and distinctive features.

This course work provides an opportunity to gain a deeper understanding of the adjective and reveals the peculiarities of its use in the Ukrainian and English languages. The results of the study can be useful for students, teachers, translators and linguists who are interested in the grammar and syntax of the Ukrainian and English languages.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Англо-український словник. (1996). Склав М.І. Балла. Київ: Освіта.
2. Верба, Л. Г., Верба, Г. В. (2006). Граматика сучасної англійської мови. Київ: ВП Логос-М. (С. 146-149). URL: http://easy-english.com.ua/wp-content/uploads/2014/10/verba_g_v_gramatika_suchasnoi_angliiskoi_movi.pdf?9b8c8b.
3. Вихованець, І., & Городеньська, К. (2010). Теоретична морфологія української мови: Академічна граматика української мови. Київ: Видавництво Либідь. URL: <https://www.twirpx.com/file/1496348/>.
4. Гладуш, Н. Ф. (2019). Порівняльна граматика: теорія і практика: Навчальний посібник. Київ: університет ім. Б. Грінченка; Національний університет «Києво-Могилянська академія». (С. 33). URL : <https://ekmair.ukma.edu.ua/server/api/core/bitstreams/e8125975-b832-47e4-8443-a1e82c2d16d7/content>.
5. Горпинич, В. С. (2011). Морфологія української мови. Київ: Академвидав. (С. 104) URL: https://shron1.chtyvo.org.ua/Horpynych_Volodymyr/Morfolohiia_ukrainsko_i_movy.pdf.
6. Корунець, А. (2006). Порівняльна типологія англійської та української мов. Львів, Україна: Видавництво Львівської Політехніки. URL: https://www.academia.edu/6819098/%D0%9F%D0%BE%D1%80%D1%96%D0%B2%D0%BD%D1%8F%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B0_%D1%82%D0%B8%D0%BF%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B3%D1%96%D1%8F_%D0%B0%D0%BD.
7. Мартинюк, А. П. (2007). Порівняльна морфологія англійської та української мов: навчально-методичний посібник. Харків: ХНУ імені В. Н.Каразіна. URL: <http://dspace.univer.kharkov.ua/bitstream/123456789/6794/2/morph.pdf>.
8. Мартинюк, А. (2014). Contrastive Grammar of the Ukrainian and English

- Languages. Київ: Видавництво "Академія". URL: <https://www.twirpx.com/file/3067666/>.
9. Олійник, О.Б., Шинкарук, В.Д., & Гребницький, Г.М. (2006). Граматика української мови. Київ: Либідь. (С.68-74, 71). URL: <https://www.twirpx.com/file/594356/>.
10. Плющ, М. Я. (2005). Граматика української мови: У 2 ч. Ч. 1. Морфеміка. Словотвір. Морфологія: підручник. Київ: Вища школа.
11. Раєвська, Н. М. (1976). Теоретична граматика сучасної англійської мови. Київ: Вища школа. (С. 90). URL: <https://www.twirpx.com/file/43312/grant/>.
12. Baker, M. C. (2003). Lexical Categories - Verbs, Nouns and Adjectives. Cambridge University Press. URL: <https://www.twirpx.com/file/876982/>.
13. Bauer, L. (2003). An Introduction to English Morphology: Words and Their Structure. Edinburgh, UK: Edinburgh University Press. URL: https://www.academia.edu/5254039/An_Introduction_to_English_Morphology_Words_and_Their_Structure_Edinburgh_University_Press.
14. Biber, D., Johansson, S., Leech, G., Conrad, S., & Finegan, E. (2006). Longman Grammar Of Spoken And Written English. Harlow, UK: Pearson Education Limited. (С. 505-537). URL: <https://archive.org/details/LongmanGrammarOfSpokenAndWrittenEnglishBySamySalah/page/n13/mode/2up>.
15. Brown, K., & Miller, J. (Eds.). (1999). Concise Encyclopedia of Grammatical Categories. Amsterdam, Netherlands: Elsevier. URL: <https://www.twirpx.com/file/1568068/>.
16. Curme, G. O. (1931). A grammar of the English language (Vol. 2). D. Appleton-Century Company, Incorporated.
17. Huddleston, R., & Pullum, G. K. (2002). The Cambridge Grammar of the English Language. Cambridge: Cambridge University Press. URL: <https://www.twirpx.com/file/3137532/>.
18. Quirk, R., Greenbaum, S., Leech, G., & Svartvik, J. (1985). A Comprehensive Grammar of the English Language. London, UK: Longman. URL:

https://www.academia.edu/44205699/Epdf_publication_a_comprehensive_grammar_of_the_english_language.